

Sygnatura akt: V GC 1240/20

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

K., dnia 05 lipca 2021 r.

Sąd Rejonowy w Kaliszu, V Wydział Gospodarczy w składzie:

Przewodniczący: sędzia Katarzyna Górna-Szuława

Protokolant: stażysta Kinga Gnerowicz

po rozpoznaniu w dniu 14 czerwca 2021 r. w Kaliszu

na rozprawie

z powództwa (...) **Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w S.**

przeciwko **A. D.**

o zapłatę

- zasądza od pozwanego A. D. na rzecz powódki (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w S. kwotę 4.305,00 zł (cztery tysiące trzysta pięć złotych 00/100) z odsetkami ustawowymi za opóźnienie liczonymi od dnia 06 grudnia 2019 r. do dnia zapłaty,
- zasądza od pozwanego A. D. na rzecz powódki (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w S. kwotę 1.317,00 zł tytułem zwrotu kosztów procesu, w tym kwotę 917,00 tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

sędzia Katarzyna Górna-Szuława

Sygn. akt V GC 1240/20

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 15 lipca 2020 r. (data wpływu) powódka (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w S. reprezentowana przez profesjonalnego pełnomocnika wystąpiła do Sądu Rejonowego w Ostrzeszowie I Wydziału Cywilnego o zasądzenie od pozwanego A. D. kwoty 4.305,00 zł wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie liczonymi od dnia 06 grudnia 2019 r. do dnia zapłaty. Nadto wniosła o zasądzenie od pozwanego na swoją rzecz kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych oraz opłaty skarbowej od pełnomocnictwa.

W uzasadnieniu pozwu powódka wskazała, iż prowadzi działalność gospodarczą polegającą m.in. na świadczeniu usług doradczych dla rolników i posiadaczy lasów, łącznie z pomocą w przygotowaniu wniosków o przyznanie pomocy ze środków publicznych. Podała, że w dniu 09 lutego 2018 r. zawarła z pozwanym umowę, na podstawie której zobowiązała się przygotować dla niego wniosek o dofinansowanie projektu inwestycyjnego w ramach (...) 2014-2020 z działania Modernizacja Gospodarstw Rolnych. Po wykonaniu usługi wystawiła mu fakturę VAT nr (...) na kwotę 4.305,00 zł. Wskazała, że pomimo upływu terminu płatności pozwany nie uregulował wynikającej z niej należności.

Postanowieniem z dnia 27 lipca 2020 r. wydanym w sprawie sygn. akt I C 329/20 Sąd Rejonowy w Ostrzeszowie I Wydział Cywilny stwierdził swoją niewłaściwość rzeczową i przekazał sprawę Sądowi Rejonowemu w Kaliszu V Wydziałowi Gospodarczemu.

W dniu 11 września 2020 r. Sąd Rejonowy w Kaliszu V Wydział Gospodarczy w osobie Starszego referendarza sądowego wydał w sprawie sygn. akt V GNc 3189/20 nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym, którym orzekł zgodnie z żądaniem pozwu.

Z przedmiotowym rozstrzygnięciem nie zgodził się pozwany reprezentowany przez profesjonalnego pełnomocnika i w dniu 06 października 2020 r. (data wpływu) złożył sprzeciw od nakazu zapłaty, w którym wniósł o oddalenie powództwa w całości oraz zasądzenie od powódki na jego rzecz kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

W uzasadnieniu sprzeciwu pozwany przyznał, że zawarł z powódką umowę, na podstawie której ta zobowiązała się do przygotowania wniosku o uzyskanie środków z pomocy publicznej i taki wniosek złożyła. Zaprzeczył jednak, by powódka wykonała ciężące na niej obowiązki wynikające z tej umowy. Wskazał, że złożony wniosek zawierał wiele braków, co uniemożliwiało jego pozytywne rozpoznanie, o czym został poinformowany przez pracownika (...) w K.. On też poinformował pozwanego, że powódka nie odbiera kierowanej do niej korespondencji. Pozwany podniósł, że osobiście udał się do siedziby Agencji i uzupełnił braki wniosku, co umożliwiło uzyskanie wsparcia finansowego.

W toku procesu strony podtrzymały dotychczasowe stanowiska w sprawie.

Sąd ustalił, następujący stan faktyczny:

Powódka (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w S. zarejestrowana jest w Krajowym Rejestrze Sądowym pod numerem (...).

Pozwany A. D. prowadzi gospodarstwo rolne.

(fakty bezsporne).

Strony współpracowały od 2016 r. Pierwszy wniosek nie został zaakceptowany i pozwany nie otrzymał dofinansowania.

(dowód: zeznania świadków: M. D. e-protokół rozprawy z dnia 25.01.2021r. 00:03:43-00:21:00, L. G. e-protokół rozprawy z dnia 14.06.2021r. 00:01:14-00:33:20, przesłuchanie prezesa powodowej spółki (...) e-protokół rozprawy z dnia 14.06.2021r. 00:33:19-00:43:50, przesłuchanie pozwanego A. D. e-protokół rozprawy z dnia 14.06.2021r. 00:43:58-00:51:00).

W ramach prowadzonej działalności gospodarczej w dniu 09 lutego 2018 r. powódka zawarła z pozwanym umowę, na podstawie której zobowiązała się przygotować, w oparciu o dostarczone przez pozwanego dokumenty i informacje, wniosek o przyznanie mu lub wskazanemu przez niego podmiotowi, pomocy w postaci dofinansowania projektu inwestycyjnego w ramach (...) 2014-2020, z działania Modernizacja Gospodarstw Rolnych (§1 pkt 1 umowy).

Zgodnie z §2 pkt 1 umowy przygotowanie tego wniosku miało obejmować: usługi doradcze, polegające na dokonaniu konsultacji z pozwanym w sprawie możliwości ubiegania się o pomoc w ramach ww. programu, poddanie ocenie oraz udzielenie informacji na temat przedmiotu dofinansowania i spełnienia przez pozwanego lub wskazanego przez niego podmiotu wymogów wynikających z powszechnie obowiązujących standardów oraz z obowiązujących przepisów prawnych, których spełnienie stanowi podstawę do ubiegania się o pomoc w ramach ww. programu (lit. a), sporządzenie na podstawie dokumentów i informacji otrzymanych od pozwanego wniosku o pomoc (lit. b) oraz usunięcie braków wniosku, w razie wezwania pozwanego do złożenia uzupełnień lub wyjaśnień przez Agencję Restrukturyzacji i Modernizacji Rolnictwa. Powódka zobowiązała się również do przygotowania wszelkich wymaganych wyjaśnień, uzupełnień oraz do usunięcia braków

w trakcie procesu rozpatrywania wniosku o dofinansowanie do chwili ostatecznego rozpatrzenia wniosku przez (...) (lit. c).

W §3 umowy strony uznały za zwykłą praktykę wzywanie wnioskodawców do uzupełnienia wniosku, usunięcia braków lub złożenia stosownych wyjaśnień i ustaliły, że konieczność przygotowania ich przez powoda na podstawie §1, ust. 2 lit. b niniejszej umowy nie będzie uznane za niewykonanie lub nienależyte wykonanie umowy.

W celu umożliwienia powódce realizacji umowy pozwany zobowiązał się m.in. do zawiadomienia jej telefonicznie, osobiście lub pocztą elektroniczną o wezwaniu przez (...) do złożenia wyjaśnień, uzupełnień lub usunięcia braków w trakcie procesu rozpatrywania wniosku o dofinansowanie w terminie nie dłuższym niż 1 dzień od daty odbioru wezwania oraz dostarczenia jej kopii tego wezwania wraz z załącznikami. Zobowiązał się również do zawiadomienia powódki na piśmie o podpisaniu z (...) umowy o dofinansowanie projektu w terminie nie dłuższym niż 3 dni od daty podpisania umowy (§1 pkt 4 lit. d i e). Strony uzgodniły jednocześnie, że potwierdzeniem wykonania zlecenia będzie wydanie pozwanemu wnioskowi w formie wydruku lub jego złożenie w (...) lub nadanie wniosku do (...) w polskiej placówce pocztowej operatora wyznaczonego w rozumieniu ustawy z dnia 23 listopada 2012 r. - Prawo pocztowe (§1 pkt 5).

W myśl §2 pkt 2 umowy powódka zobowiązała się dokonać wszelkich zmian i uzupełnień wniosku wskazanych przez (...) w terminie wskazanym w jej piśmie, pod warunkiem powzięcia wiadomości o takiej konieczności i otrzymania od pozwanego wszelkich niezbędnych informacji i dokumentów na 3 dni przed wskazanym przez (...) terminie.

Strony umówiły się, że tytułem wynagrodzenia powódka otrzyma od pozwanego prowizję w wysokości 2% wartości netto pierwotnej kwoty dofinansowania, przyznanej pozwanemu przez (...), nie mniejszą jednak niż 6.000,00 zł netto, powiększoną o należny podatek od towarów i usług (§4 pkt 1 lit. c).

Umowę podpisała osoba umocowana do działania w imieniu powodowej spółki – (...) i pozwany.

(dowód: umowa k. 10).

Pismem z dnia 13 marca 2018 r. Agencja Restrukturyzacji i Modernizacji Rolnictwa Oddział (...) w P. poinformowała pozwanego, że został złożony wniosek o przyznanie pomocy w ramach poddziałania „Wsparcie inwestycji w gospodarstwach rolnych” typ operacji „Modernizacja gospodarstw rolnych” objętego (...) na lata 2014-2020.

(dowód: pismo k. 11).

Wstępnej oceny wniosku dokonywał pracownik (...) L. G.. Sprawdzał go pod względem wymogów formalnych. Wniosek je spełniał i skutecznie zainicjował postępowanie. Następnym etapem jest ocena ekonomiczno-techniczna i to jest kluczowy proces dla rozstrzygnięcia, czy dany wniosek będzie mógł być finansowany z pieniędzy publicznych. w przypadku braków lub konieczności uzupełnienia wniosku Agencja wysyła stosowne wezwania.

(dowód: zeznania świadka L. G. e-protokół rozprawy z dnia 14.06.2021r. 00:01:14-00:33:20).

Po złożeniu wniosku pracownik Agencji Restrukturyzacji i Modernizacji Rolnictwa zadzwonił do pozwanego, że jest konieczność uzupełnienia wniosku. Pozwany wraz z żoną pojechali do K. tego samego dnia. Spędzili tam około godziny, może półtorej. Pozwany podpisywał wydrukowane dokumenty. Nie było tego dużo.

(dowód: zeznania świadka M. D. e-protokół rozprawy z dnia 25.01.2021r. 00:03:43-00:21:00, przesłuchanie pozwanego A. D. e-protokół rozprawy z dnia 14.06.2021r. 00:43:58-00:51:00).

Pozwany przy poprawianiu i uzupełnianiu wniosku korzystał z tzw. pomocy technicznej udzielanej przez pracowników (...). Taka pomoc jest udzielana, jeżeli wnioskodawca deklaruje taką wolę i przyjeżdża do Agencji. Wtedy osoba weryfikująca wniosek udziela wskazówek i pomaga sporządzić wymagane dokumenty. Wówczas też ta osoba sygnuje

uzupełnienia swoim podpisem i składa dokumenty w punkcie obsługi klienta. Pomoc techniczna obejmuje ok. 5% wniosku i dotyczy błędów edytorskich i piśmienniczych, niespójności zapisów i nieścisłości pomiędzy złożonymi dokumentami. Złożony przez powódkę wniosek nie był obciążony błędami uzasadniającymi jego odrzucenie.

Jeżeli w formularzu jest wpisany pełnomocnik wnioskodawcy, to pracownicy Agencji kontaktują się z nim. Następnie firmy konsultingowe kontaktują się z osobami weryfikującymi wnioski. W jednostkach administracji publicznej istnieją plany i harmonogramy, z których pracownicy muszą się wywiązać. Wtedy, w celu przyspieszenia sprawy, kontaktują się

z pełnomocnikiem wnioskodawcy i samym wnioskodawcą. W przedmiotowej sprawie mogła zaistnieć taka sytuacja, że z powodu oczekiwań Agencji, żeby rozpoznać jak najwięcej wniosków, telefoniczna informacja o konieczności dokonania poprawek i uzupełnień wniosku skierowana do pozwanego wyprzedziła skierowanie w tej sprawie pisma do powódki.

Nie zdarzyło się tak, by wezwanie dotyczące poprawy lub uzupełnienia wniosku o dofinansowanie przedsięwzięcia pozwanego skierowane do powódki nie zostało przez nią podjęte i zwrócone do (...).

(dowód: zeznania świadka L. G. e-protokół rozprawy z dnia 14.06.2021r. 00:01:14-00:33:20).

Powódka dowiedziała się o konieczności uzupełnienia wniosku z pisma od Agencji. J. W. mailowo odpowiedział na wezwanie. Później zadzwonił do pozwanego i dowiedział się, że wymagane poprawki i uzupełnienia zostały już przez niego wykonane.

(dowód: przesłuchanie prezesa powodowej spółki (...) e-protokół rozprawy z dnia 14.06.2021r. 00:33:19-00:43:50, przesłuchanie pozwanego A. D. e-protokół rozprawy z dnia 14.06.2021r. 00:43:58-00:51:00).

Dnia 15 czerwca 2019 r. pozwany udzielił M. S. (1) i M. S. (2) pełnomocnictwa pocztowego do odbioru korespondencji nadesłanej na adres M. T..

(dowód: pełnomocnictwo pocztowe k. 44-45).

Pozwany otrzymał dofinansowanie na podstawie przygotowanego i złożonego przez powódkę wniosku.

(fakt bezsporny, a nadto: zeznania świadka M. D. e-protokół rozprawy z dnia 25.01.2021r. 00:03:43-00:21:00).

W dniu 28 listopada 2019 r. powódka wystawiła pozwanemu fakturę VAT nr (...) za przygotowanie wniosku Modernizacja Gospodarstw Rolnych na kwotę 3.500,00 zł netto, tj. 4.305,00 zł brutto, z terminem płatności określonym na dzień 05 grudnia 2019 r.

(dowód: faktura VAT k. 12).

Pismem z dnia 13 maja 2020 r. powódka reprezentowana przez profesjonalnego pełnomocnika wezwała pozwanego do zapłaty kwoty 7.380,00 zł tytułem zapłaty za usługę doradczą, która została na jego rzecz wyświadczona na podstawie umowy z dnia 09 lutego 2018 r. na wskazany rachunek bankowy, w terminie 14 dni od daty doręczenia wezwania, pod rygorem skierowania sprawy na drogę procesu sądowego.

(dowód: wezwanie do zapłaty k. 13).

W odpowiedzi na wezwanie z dnia 10 czerwca 2020 r. pozwany reprezentowany przez profesjonalnego pełnomocnika odmówił zapłaty podnosząc zarzut niewywiązania się powódki z umowy. Wskazał, że złożony wniosek zawierał liczne braki i błędy, zaś powódka nie odbierała wezwań do ich poprawy i uzupełnienia. Dlatego też zmuszony był zrobić to osobiście, gdyż nie uzyskałby dofinansowania.

(dowód: pismo k. 14-15).

Pozwany nie poinformował powódki o wysokości przyznanego dofinansowania.

(fakt bezsporny).

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie dokumentów załączonych do akt przez strony, zeznań słuchanych w sprawie świadków: M. D. i L. G. oraz przesłuchania stron.

Sąd uznał za wiarygodne dokumenty, z których dowód przeprowadzono w toku postępowania. Ich autentyczność oraz prawdziwość stwierdzonych w nich faktów nie budziła jego wątpliwości, nie zostały one również zakwestionowane przez strony procesu.

Sąd nie dał wiary zeznaniom świadka M. D. ani pozwanego A. D., że powódka nie odbierała kierowanej do niej przez Agencję korespondencji dotyczącej uzupełnienia i poprawienia wniosku o dofinansowanie. Twierdzenia te pozostają gołosłowne, nie poparte żadnym innym dowodem. Nie potwierdzają ich zeznania świadka L. G., który przesłuchiwany na rozprawie w dniu 14 czerwca 2021 r. wprost zeznał, iż nie kojarzy, by wezwanie dotyczące wniosku skierowane do powódki nie zostało przez nią podjęte i zwrócone do (...). Zeznał również, iż w przedmiotowej sprawie mogła zaistnieć taka sytuacja, że z powodu oczekiwania Agencji, by rozpoznać jak najwięcej wniosków, telefoniczna informacja o konieczności dokonania poprawek i uzupełnień wniosku skierowana do pozwanego wyprzedziła skierowanie w tej sprawie pisma do powódki. Sąd nie dał również wiary zeznaniom świadka M. D., że pozwany zapłacił powódce za sporządzenie wniosku kwotę 3.500,00 zł bezpośrednio J. W., „do ręki”. Okoliczności tej pozwany nawet nie podniósł, a tym bardziej nie wykazał.

W pozostałym zakresie Sąd uznał zeznania świadka M. D. i pozwanego za wiarygodne, gdyż były one spójne, logiczne i znajdowały potwierdzenie w przedłożonych do akt dokumentach. z tych samych względów Sąd w całości dał wiarę zeznaniom świadka L. G. oraz prezesa powodowej spółki (...).

Sąd zważył, co następuje:

Na gruncie przedmiotowej sprawy nie może budzić wątpliwości, że w dniu 09 lutego 2018 r. powódka zawarła z pozwanym umowę, na podstawie której zobowiązała się przygotować, w oparciu o dostarczone przez pozwanego dokumenty i informacje, wniosek o przyznanie mu lub wskazanemu przez niego podmiotowi, pomocy w postaci dofinansowania projektu inwestycyjnego w ramach (...) 2014-2020, z działania Modernizacja Gospodarstw Rolnych.

Nie ulega wątpliwości, że zakres obowiązków powódki nie ograniczał się do opracowania i złożenia wniosku, a obejmował także dalsze działania w postaci monitorowania procesu aplikowania do programu pomocowego oraz w modyfikacji dokumentacji na dalszych etapach procesu starań o dofinansowanie. Tego rodzaju czynności są charakterystyczne dla umowy o świadczenie usług, które definiuje obowiązek starannego.

W myśl art. 750 kc do umów o świadczenie usług, które nie są uregulowane innymi przepisami, stosuje się odpowiednio przepisy o zleceniu. Zgodnie zaś z treścią przepisu art. 734 kc przez umowę zlecenia przyjmujący zlecenie zobowiązuje się do dokonania określonej czynności prawnej dla dającego zlecenie. Jeżeli ani z umowy, ani z okoliczności nie wynika, że przyjmujący zlecenie zobowiązał się wykonać je bez wynagrodzenia, za wykonane zlecenie należy się wynagrodzenie (art. 735§1 kc).

W sprzeciwie od nakazu zapłaty pozwany podniósł zarzut nienależytego wykonania umowy przez powódkę. Wskazał, że sam, przy pomocy pracowników Agencji, poprawił i uzupełnił wniosek. Rozważył zatem należało kwestię ewentualnej odpowiedzialności kontraktowej powódki.

W §3 umowy strony wprost wskazały, że uznają za zwykłą praktykę wzywanie wnioskodawców do uzupełnienia wniosku, usunięcia braków lub złożenia stosownych wyjaśnień i ustaliły, że konieczność przygotowania ich przez

powoda na podstawie §1, ust. 2 lit. b niniejszej umowy nie będzie uznane za niewykonanie lub nienależyte wykonanie umowy.

Zatem sama okoliczność, że wniosek wymagał poprawek i uzupełnień nie może być podstawą do przyjęcia, że powódka nienależycie wywiązała się z łączącej strony umowy.

Podkreślić w tym miejscu należy, iż zgodnie z §1 pkt 4 lit. d umowy, w celu umożliwienia powódce realizacji umowy pozwany zobowiązał się m.in. do zawiadomienia jej telefonicznie, osobiście lub pocztą elektroniczną o wezwaniu przez (...) do złożenia wyjaśnień, uzupełnień lub usunięcia braków w trakcie procesu rozpatrywania wniosku o dofinansowanie w terminie nie dłuższym niż 1 dzień od daty odbioru wezwania oraz dostarczenia jej kopii tego wezwania wraz z załącznikami. Pozwany nie wykazał, by przed wizytą w siedzibie Agencji w K. zawiadomił powódkę o konieczności dokonania poprawek we wniosku. Jak już wyżej wskazano, zeznania jego i jego żony pozostają w tym zakresie gołosłowne. Nie może stanowić dowodu na poparcie tej okoliczności pełnomocnictwo pocztowe do odbioru korespondencji nadesłanej na adres M. T. udzielone przez pozwanego M. S. (1) i M. S. (2). Zaś świadek L. G. zeznał, że korespondencja dotycząca wniosku pozwanego nigdy nie wróciła do Agencji jako niepodjęta w terminie.

W myśl art. 471 kc dłużnik obowiązany jest do naprawienia szkody wynikłej z niewykonania lub nienależytego wykonania zobowiązania, chyba że niewykonanie lub nienależyte wykonanie jest następstwem okoliczności, za które dłużnik odpowiedzialności nie ponosi.

Odpowiedzialność ta znajduje zastosowanie w stosunkach między wierzycielem i dłużnikiem, którzy są stronami określonego stosunku zobowiązaniowego. Odpowiedzialność kontraktowa dłużnika powstaje, jeżeli spełnione zostaną następujące przesłanki: 1) szkoda wierzyciela w postaci uszczerbku majątkowego; 2) szkoda musi być spowodowana niewykonaniem lub nienależycie wykonanym zobowiązaniem przez dłużnika; 3) związek przyczynowy między faktem nienależytego wykonania lub niewykonania zobowiązania a poniesioną szkodą. Ciężar dowodu istnienia wyżej wymienionych przesłanek, faktu aktualizującego odpowiedzialność z art. 471 kc, istnienia związku przyczynowego oraz powstania szkody, także w postaci utraconych korzyści, w świetle art. 6 kc spoczywa na wierzycielu jako osobie, która z tychże faktów wywodzi skutki prawne (wyrok SA w Lublinie z dnia 19 lutego 2013 r., I ACa 717/12).

W pierwszej kolejności podnieść należy, iż na chwilę zamknięcia rozprawy pozwany nie wykazał, by poniósł jakąkolwiek szkodę w związku z nienależytym wykonaniem umowy przez powódkę. Z uwagi na powyższe, Sąd nie badał pozostałych przesłanek odpowiedzialności kontraktowej powódki.

Z uwagi na powyższe rozważania powódce, w związku z wykonaniem swojego zobowiązania, uprawniona była do żądania za nie zapłaty.

W myśl §4 pkt 1 lit. c za swoje usługi powódka miała otrzymać wynagrodzenie w wysokości 2% wartości netto pierwotnej kwoty dofinansowania, przyznanej pozwanemu przez (...), nie mniejszą jednak niż 6.000,00 zł netto, powiększoną o należny podatek od towarów i usług.

W przedmiotowej sprawie bezspornym było, że pozwany na podstawie wniosku przygotowanego przez powódkę otrzymał dofinansowanie. Pozwany jednak, wbrew obowiązkowi wynikającemu z §1 pkt 4 lit. e umowy nie zawiadomił powódki na piśmie o podpisaniu z (...) umowy o dofinansowanie projektu, ani o wysokości otrzymanego dofinansowania. Powódka zaś dochodziła w przedmiotowej sprawie kwoty 3.500,00 zł netto, tj. 4.305,00 zł brutto niższej zatem, niż była uprawniona w oparciu o łączącą strony umowę.

Mając na uwadze powyższe rozważania Sąd orzekł, jak w pkt 1 sentencji wyroku i uwzględnił powództwo w całości.

O odsetkach Sąd orzekł w oparciu o art. 481§1 kc i zasądził je od dnia następnego po dacie wskazanej w fakturze VAT. Pozwany kwestionował fakt otrzymania tej faktury, ani daty wymagalności roszczenia.

O kosztach procesu Sąd orzekł na podstawie art. 98§1 i 2 kpc, zgodnie z zasadą odpowiedzialności za wynik procesu.

Na koszty te w rozpoznawanej sprawie złożyła się opłata sądowa od pozwu w kwocie 400,00 zł obliczona zgodnie z art. 13 ust. 4 ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (Dz.U. tj. z 2018 r., poz. 300 ze zm.), koszty zastępstwa procesowego stron w kwocie po 900,00 zł obliczone zgodnie z §6 pkt 3 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie (Dz.U. z 2015 r., poz. 1800 ze zm.) oraz kwota po 17,00 zł tytułem opłaty od pełnomocnictwa wynikająca z art. 1 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 16 listopada 2006 r. o opłacie skarbowej (Dz.U. Nr 225, poz. 1635 ze zm.)

Pozwany przegrał proces w całości, musiał więc w całości ponieść jego koszty. Dlatego też Sąd zasądził od niego na rzecz powódki kwotę 1.317,00 zł tytułem zwrotu kosztów procesu, w tym kwotę 917,00 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego, o czym orzekł w pkt 2 sentencji wyroku.

sędzia Katarzyna Górna-Szulawa